

[Duborg.]

melt er det kun Halvdelen, men Loven praktiseres som bekendt paa den Maade, at det bliver det hele, idet der forlanges et lige saa stort Beløb fra de paagældende Kommuner og Amters Side. Loven er altsaa saaledes, at Kommunerne ikke kan komme ud over de Beløb, de faar nu; de er faste, de er baandlagt ved Loven i denne Form. Den højtærede Minister er derfor i det mindste ikke berettiget til at sige, at han eller rettere sagt Regeringspartierne er med til, at Kommunerne kan komme op til de 80 pCt. Dette er udelukket. Denne Lov lægger et Laag over de 30 Mill. Kr.

Det Forslag, der er fremsat fra Mindretallets Side, betyder en fuldstændig principiel Ordning af det, idet vi giver et stort Beløb, et meget stort Beløb i Virkeligheden, indtil 9 Mill. Kr., til saadanne ekstraordinære Vejarbejder. Opgaven er i Virkeligheden den, og det er ogsaa det, der har ligget os paa Sinde, at naa disse 80 pCt., som Kommunerne har et berettiget Krav paa at naa.

Der tales jo for Tiden i begge Tingene om at komme Kommunerne til Hjælp, og dette Forslag er vel nok det af alle de Forslag, der er fremsat her i Vinter, der i størst Grad vil opfylde det Formaal at komme Kommunerne til Hjælp. Det vil faktisk overføre vel nok indtil en halv Snes Millioner Kroner mere til Lettelse af Kommunernes Vejudgifter, end de faar i Øjeblikket, uden at det vil føles som en Svækkelse af Statens eller i det hele taget af de offentlige Finanser.

Efter vort Skøn er den Ændring af Loven, som vi har foreslaaet, aldeles paakrævet. Den Maade, hvorpaa Motorafgiften har udviklet sig, gør den for hvert Aar mere paakrævet. Det er en fuldkommen Urimelighed Aar for Aar at fortsætte med at lade den store Stigning, der er i Motorafgiften, gaa udelukkende til ekstraordinære Vejarbejder. Men ikke alene er det jo saadan, at man ikke sparer Kommunerne for Vejudgifter, men i Virkeligheden paafører Kommunerne og Amtene nye Veje, som i Fremtiden fordrer forøgede Vedligeholdelsesudgifter ved hele det uheldige System, som vi er kommet ind paa ved Fordelingen af Motorafgifterne.

Det er dette, vi har ønsket ændret, og jeg beklager paa Kommunernes Vegne i højeste Grad, at man ikke har kunnet imødekomme os, og jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at der indenfor Kommunerne ganske uden Hensyn, tror jeg næsten jeg tør sige, til Partier, er en afgjort Tilslutning til den Ændring i Loven, som er foreslaaet fra vor Side.

Steen: Jeg vil gerne bringe et Trøstens Ord til det ærede Medlem Hr. Duborg. Det ærede Medlem er jo noget af en Teoretiker og har nu gaaet og regnet ud paa det siden Lovens Vedtagelse i Fjor, og i sine Beregninger er han da kommet til det Resultat, at det er noget galt noget, vi har lavet her, for det, vi har gjort, er at fastlægge det, Amter og Kommuner kan faa, til 30 Mill. Kr., idet den ene Halvdel, der stilles til Raadighed til særlige Vejarbejder, paa den Maade, det gaar, tager den anden Halvdel med sig. Og naar det ærede Medlem saa er standset dér, kan jeg godt forstaa, det bekommer ham ilde efter den Maade, hans Parti altid har behandlet Spørgsmaalet om ekstraordinære Vejarbejder paa.

Men selv om det teoretisk kan stilles op paa den Maade, saa er det jo alligevel ikke rigtigt. Det, der er foregaaet ved Hjælp af disse betydelige Beløb, der anvendes til de særlige Vejarbejder, er jo, at der hurtigt gennemføres Vejforbedringer, som Kommunerne ellers vilde blive nødt til at afholde paa en anden Konto, og derfor stiler vi, som det nu gaar, hurtigt hen imod den Tilstand, at det, Kommunerne faar, bliver de rene Vedligeholdelsesudgifter, idet de store Forandringer, som Tidens Udvikling har nødvendiggjort, i det væsentlige klares paa den anden Konto.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hedelund, at naar det ikke drejer sig om andet, kunde han have givet sin Kritik en mildere Form og have valgt andre Ord. Han bygger hele sin Kritik op paa den Maade, hvorpaa Tilskuddet praktiseres, idet han siger, at det er ved at forlange 50 pCt. som Forudsætning for Tilskuddet, at man kommer op paa de urimelige Beløb, men da jeg saa spurgte, om det var Mening, at man ikke vilde kræve noget som Betingelse for at faa Del i disse Midler hos dem, som søgte om dem, saa springer det ærede Medlem fra og siger: Nej, saadan skal det ikke forstaaes. Nej, saadan skulde det ikke forstaaes, men det skulde ikke være efter en Lineal, mente man fra Venstres Side, der skulde skelnes i de enkelte Tilfælde. Ja, men jeg ved Tilfælde, hvor man har ydet det hele uden at stille nogen som helst Betingelser derfor, og jeg ved, at det ærede Medlem ogsaa ved det. Hvorfor tager han saa saa voldsomt fat?

Konklusionen af hans Svar var, at han havde i og for sig ikke noget imod, at man forlangte noget for at faa Del i de Tilskud, man søgte om, det skulde bare ikke være efter en Lineal, og da det heller ikke er det, er der heller ikke noget at kritisere.